

Cseh Károly

Soproni ősz

Napéjegyenlőség

Évszak határán
ma már pár gesztenye s makk
egymásra lődöz

Pogány

Nimfomániás
istennő álma duzzad
az őszi toboz

Eleven mítosz

Alpesi fénybe
emelt dóroszlop a tölgy
dél szökevénye

Révedő

Károlykilátó –
szögesdrót-mítosz leng a
rozsdálló felhő

Öblös szeptember

Kékben a rozsdás
hullámokon Tűztorony
árbocú város

Szent Mihály temploma

Csak tornya fehér
kékben s nem deresen ér
Szent Mihály ide

Patinás

Tetőkké töppedt
zöldben műtűcsők vinnyog
árva hegedű

Holdfehér

Sajkálló héjon
telihold ring messzi föld
hullt gesztenyéje

Éj a Lövérekben

Rilke fenyői
ujjongnak csöndben várják
a Fenséges éjt

Sopron, 2008. szeptember–október

Tatyjana Kuzovljeva

Kereszt

Mikor hófúvás duzzad, a mint kígyó,
Sziszegve hullámszik út mentén hosszan,
Mikor ajtóim előtt megáll a síró,
Lidérces lélekként, összefagyottan,

Jajját átvéve, s kítárva kezem,
Felveszem akkor a keresztnek mását.
Normális élet – vélik – életem,
Kivált azok, akik mindezt nem látják.

Aranyló

Aranyát az ősz szórja-hányja,
Izzást, hevet rég kiegyenlített,
S úgy tűnik, az idő hulláma
Messzesodort egymástól minket.

A meghitt tájak halványulnak gyorsan,
Itt is, ott is – tűnő jelek még.
Futnak egyre csak, fátyolozottan,
Mint pókhálósálak, s lengék.

Az utolsó

Ahogy leejti lombját a juharfa,
Ahogy vöröslőn bomló kertek
Vadszőlő-vér locsolgat kibuggyanva,
– Ablakból indák tekeregnek –

Úgy halmoz fényt és hangot is az ősz itt;
Tobzódik hulltát, múltát félve.
Kezem kezedhez ér, még elidőzik,
S napról napra kurtább érintése.

És mind hevesebb minden előérzet,
Hogy közel ama találka veled.
Odázom hát a ránk köszöntő véget:
Elkerülni már úgysem lehet.

Cseh Károly fordításai

Tatyjana Kuzovljeva 1939-ben született, Moszkvában él. Verseiben az orosz klasszikus költészet hagyományait folytatja, s a mai hatvanasok lírájának egyik legmarkánsabb alakja. A „Koleo” (Körgyűrű) irodalmi folyóirat főszerkesztője és a Moszkvai Írószövetség titkára.

Jelena Iszajeva

1999. augusztus 11.

1999. augusztus 11-én,
Nostradamus jóslata szerint,
véget kellett volna érnie
a világnak.

Férjemmel meg a fiammal
épp a tengernél nyaraltunk,
s kék kockás terítős asztalunkon
hatalmas görögdinnye kereklett;
terjengő illatára odagyűlt
darázsraj zsongta körül
s a lugas cakkos szőlőlevelein át
sütött arcunkra a nap.
– Ma itt a világvége...
– Mi is legyen hát? –
– Lakmározzunk! – harsant fel a fiam
dinnyeszelésre átnyújtva
a kést.

Cseh Károly fordítása

Jelena Iszajeva 1966-ban született az orosz fővárosban. Költő, dramaturg, színdarabíró. Az orosz líra tradícióit folytató poétessza megzenésített – zömmel szerelmes – versei Oroszország-szerte népszerűek.

Irina Kovaljova

Őszirózsák

Őszirózsák az asztalon,
Akár kétszáz éve;
Nyár volt akkor, és halk nagyon
A kert zizegése,

S taván a hattyúk keringőztek,
Ringott lent mind az árny...
Ha én távozom elsőnek,
Gondolsz-e néha rám?

Csokor áll a kék abroszon,
Szárnyakat tár éppen –
A halál lenne? – jaj, dehogy! –:
Az élet jött el értem.

Cseh Károly fordítása

Irina Kovaljova 1964-ben született Moszkvában, s jelenleg is ott él. A Moszkvai Írószövetség tagja és az „Ogonyki” (Tüzek) főszerkesztője. Műfordítóként megkapta a MTA Füst Milán Alapítvány Díját is. Lírájára a „fényrealizmus” (Leonyid Volodarszkij kifejezése), a földi, isteni és misztikus dolgok ötvözte jellemző.